

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXIX. — Wydany i rozesłany dnia 22 lipca 1871.

64.

Dokument koncesyi z dnia 20 maja 1871,

udzielonej uprzyw. spółce kolei żelaznej z Duchcowa (Dux) do Podmokłych (Bodenbach) na budowę i ruch kolei parowej, z jej linii już koncesyonowanej pod Osiekiem (Ossegg) wychodzącej, a idącej na Litwinów górny (Oberleitensdorf) i Jerzytyn górny (Obergeorgenthal) do Chomutowa (Kommutau), dla połączenia z uprzywilejowaną koleją busztiehradzką.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Apostolski król Węgier, król Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomerii i Illiryi; Areyksiążę Austrii; Wielki Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny; Górnego i Dolnego Szląska; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu, itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. spółka kolei żelaznej z Duchcowa do Podmokłych podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i ruch kolei parowej z Osieku na Litwinów górny i Jerzytyn górny do Chomutowa, widzimy się spowodowani ze względu na pożyteczność tego przedsięwzięcia dla ogółu, udzielić wspomnianej spółce żadaną koncesyą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, pod następującymi dalszemi postanowieniami.

§. 1.

Nadajemy uprzyw. spółce kolei z Duchcowa do Podmokłych prawo budowy i ruchu kolei parowej, z jej linii już koncesyonowanej pod Osiekiem wychodzącej a idącej na Litwinów górny i Jerzytyn górny do Chomutowa, dla połączenia z uprzyw. koleją busztiehradzką.

§. 2.

Linia kolei w §. 1 wymieniona ma stanowić integralną część składową kolei uprzyw. z Duchcowa do Podmokłych.

§. 3.

Budowa linii w §. 1 wymienionej ma być ukończona najpóźniej w przeciągu dwóch lat od dnia otrzymania pozwolenia na budowę, tak aby do tego terminu linia rzeczona mogła być oddana na użytek publiczny.

Plany szczegółowe i objaśnienia mają być przedłożone ministerstwu handlu w przeciągu trzech miesięcy od daty wystawienia dokumentu koncesyi.

Uprzyw. spółka kolei z Duchcowa do Podmokłych winna zabezpieczyć administracyi państwa dopełnienie tych zobowiązań, składając na żądanie kaucyę w sumie pięćdziesiąt tysięcy złotych wal. austr. która jednak będzie zwrócona, skoro zostanie udowodnionem, że przynajmniej cztery razy większą sumę wydano na budowę nowej linii.

§. 4.

Sposób nadania robót koło budowy kolei podlega zatwierdzeniu ministerstwa handlu.

Co do szczegółów budowy i konstrukcyi środków ruchu, jakoteż co do urządzenia sygnałów, uważa się jako obowiązujące przepisy „umów względem jednostajnego urządzenia kolei żelaznych w Niemczech.“

Co do względów zachowywać się mających przy konstrukcyi i urządzeniu szczegółowem środków ruchu i sygnałów, jako też przy budowie domów na stacye i nasypów na stacyach, wydane będą spółce przepisy.

Projekta odnoszące się do tego należy przedłożyć w czasie właściwym ministerstwu handlu a przed ich zatwierdzeniem nie wolno czynić żadnych przygotowań do wykonania.

§. 5.

Tak na linii już koncesyonowanej jako też na nowej linii uprzyw. kolei z Duchcowa do Podmokłych ma być użyta w taryfie frachtowej taka nomenklatura i klasyfikacya towarowa a co do przewozu mają być zaprowadzone takie przepisy, jakie większa część kolei austriackich postanowiła zaprowadzić dla powszechnego austriackiego obrotu związkowego, i uprzyw. spółka kolei z Duchcowa do Podmokłych obowiązana jest poddać się w tym względzie rozporządzeniom ministerstwa handlu.

Dla klas znizonych mają być zaprowadzone następujące pozycye:

Klasa A	1·5 ct.
„ B	1·2 „
„ C	1 „

W obrocie przewozowym pomiędzy stacyami uprzyw. kolei Busztiehradzkiej a Podmokłemi i odwrotnie, ceny przewozu ustanowione w §. 8 dokumentu koncesyi z dnia 9 lipca 1869, Dz. u. p. Nr.. 137, mają być znizone o dwadzieścia od sta.

§. 6.

Kolei wymienionej w §. 1 nie przyzwala się uwolnienie od podatków i należności, ani też żadna inna ulga finansowa.

Ponieważ jednak uprzyw. kolei z Duchcowa do Podmokłych przysługuje na przeciąg lat dwudziestu co do linii już dawniej koncesyonowanej i budującej się uwolnienie od podatku dochodowego, od opłaty stempli od kuponów i od wszelkiego podatku któryby na mocy przyszłych ustaw mógł być zaprowadzony, przeto ostatnie uwolnienie od podatku i należności w taki sposób ma być wykonywanem, że spółka kolei z Duchcowa do Podmokłych uiszczać będzie wspomniany podatek i należności w stosunku ilości mil nowej przestrzeni do ilości mil linii już dawniej koncesyonowanej.

§. 7.

Spółka kolei z Duchcowa do Podmokłych zostaje upoważniona pozyskać fundusze potrzebne do budowy linii kolei w §. 1 wymienionej odpowiedniem pomnożeniem kapitału spółki, i w tym celu puścić w obieg akcye i obligacye z prawem pierwszeństwa, te ostatnie jednak w kwocie nie przewyższającej trzech piątych części nowego kapitału zakładowego.

Odnosne formularze przed puszczeniem w obieg przedłożyć należy do zatwierdzenia administracyi państwa, która zastrzega sobie także zatwierdzenie kursu emisyi.

§. 8.

Po upływie pierwszego roku ruchu będzie utworzony fundusz rezerwowy przeznaczony na pokrycie wydatków nadzwyczajnych, dokupienie środków ruchu i pomnożenie urządzeń ruchu, tudzież na wznoszenie pomniejszych nowych budowli i rozszerzenia.

Do tego funduszu przekazują się:

- a) pozostałości kapitału budowy, jeżeli będą;
- b) przypadające odsetki i dywidendy;
- c) dopłata z dochodów ruchu, która nie może wynosić mniej niż $\frac{1}{10}$ od sta całego nominalnego kapitału na budowę przeznaczonego. Kwoty te wpływają do funduszu rezerwowego dopóki ten nie będzie wynosił 4 od sta kapitału przeznaczonego na budowę.

Nadto po upływie pierwszego roku ruchu będzie utworzony fundusz na odnowienie, z którego pokrywane będą wydatki na odnowienie wszystkich nasypów, środków ruchu, jakoteż budowli przez używanie uszkodzonych.

Do tego funduszu wpływają:

- d) dochody z sprzedaży starych materyałów budowy ziemnej i środków ruchu;
- e) dodatek z dochodów ruchu, który oznaczony będzie w stosunku zmniejszania się wartości nasypu i środków przewozu, tudzież budowli, stosownie do orzeczenia c. k. ministerstwa handlu na przedstawienie rady administracyjnej.

Dodatki do funduszu rezerwowego i funduszu na odnowienie będą odliczane z dochodów kolei z góry, jedynie po opędzeniu wydatków na ruch i utrzymanie, pokryciu strat i ubytków tudzież po opłacie odsetków i kwoty amortyzacyjnej na puszczone w obieg obligacye z prawem pierwszeństwa.

§. 9.

Spółka przyjmuje zobowiązanie że przy obsadzaniu opróżnionych posad służbowych będzie szczególnie uwzględniać podoficerów c. k. armii którzy dobrze służyli.

Nadto spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich ngody, względem niesienia wzajemnej pomocy dostarczeniem wozów przy przewozie większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziału kolei żelaznej polowej.

§. 10.

Postanowienia dokumentu koncesyi z dnia 9 lipca 1869 Dz. u. p. Nr. 137 o ile koncesyą niniejszą nie zostały zmienione, będą stosowane w zupełności do nowej linii w §. 1 wymienionej.

Ostrzegając surowo aby nikt nie ważył się działać przeciwko postanowieniom tej koncesyi, i nadając koncesyonaryuszom prawo domagania się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, udzielamy wszystkim władzom których to dotyczy wyraźny rozkaz, aby ściśle i troskliwie czuwały nad koncesyą i wszystkimi w niej zawartymi postanowieniami.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią, w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego miesiąca maja w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania dwudziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Hohenwart r. w.

Holzgethan r. w.

Schäffle r. w.

65.

Ustawa z dnia 6 lipca 1871,

odnosząca się do sprzedaży nieruchomości własności państwa.

Za zgodą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Udzielone ustawą z dnia 12 kwietnia 1870 ustęp 2 (Dz. u. p. Nr. 53) Mojemu ministrowi skarbu upoważnienie, mocą którego w ciągu lat 1870 i 1871 przedmioty nieruchomości własności państwa, których wartość szacunkowa każdego z osobna nie przewyższa sumy 25.000 złr., aż do ogólnej sumy pół miliona złr., mogą być sprzedane bez poprzedniego zasięgania osobnego pozwolenia rady państwa do sprzedaży każdego w szczególności z tych przedmiotów i tylko z warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, rozszerza się w ten sposób, że przedmioty takie mogą być sprzedane aż do ogólnej wartości jednego miliona złr.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Mojemu ministrowi skarbu.

Iszl, dnia 6 lipca 1871.

Franciszek Józef

Hohenwart r. w.

Holzgethan r. w.

66.

Ogłoszenie ministerstwa skarbu z dnia 8 lipca 1871,

względem zaprowadzenia mniejszych znaczków cechowniczych dla przedmiotów srebrnych 2 próby.

Dla oznaczenia ilości czystego metalu w przedmiotach misterniejszych ze srebra będzie zaprowadzony obok istniejących już mniejszych znaczków cechowniczych dla 3 i 4 próby, mniejszy znaczek dla 2 próby (900 części tysięcznych = 14 łutów 7·2 granów),

mający połowę wymiarów linearnych znaczka większego, przepisane rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 30 listopada 1866 (Dz. u. p. Nr. 149) dla przedmiotów ze srebra (głowa Dyany z sierpem księżycowym), a z zatrzymaniem ściśle tej samej formy i rysunku, który to znaczek obok innych już istniejących używany będzie zaczawszy od dnia 1 sierpnia 1871.

Holzgethan r. w.

67.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 lipca 1871,

względem przywrócenia sądu powiatowego w Mattsee w Salzburgu.

Na zasadzie §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 Dz. u. p. Nr. 59 przywraca się w okręgu sądu krajowego jako śledczego salzburskiego sąd powiatowy Mattsee z siedzibą w miejscu tegoż imienia i z okręgiem jaki był ogłoszony w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 30 stycznia 1854 Dz. u. p. Nr. 26.

Rozpoczęcie czynności jego będzie później podane do wiadomości.

Habietinek r. w.

68.

Rozporządzenie ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 17 lipca 1871,

pozwalające używać w obrocie powszechnym wagi stołowej wynalezionej przez Jerzego Pfanzedera.

Pozwala się, aby waga stołowa z miseczkami na wierzchu leżącemi, wynaleziona przez Jerzego Pfanzedera, mechanika z Monachium, i tak urządzona, że części przeznaczone do obciążenia, na których miseczki ciężarowa i gwiehtowa spoczywają, nie leżą jak zwykle na żelaznych krzyżach z zakrzywionemi końcami, lecz na pierścieniach z lanego żelaza, i której czułość podniesiona jest do $\frac{1}{10,000}$, była używana w obrocie powszechnym, z zachowaniem przepisów o cechowaniu i sprawdzaniu wag i gwiehtów.

Na każdej wadze tego rodzaju, która ma być do użytku wprowadzona, powinna być w miejscu stósownem, na jednej z metalowych części składowych, wyryta lub wybita firma wynalazcy, do cechowania zaś tych wag upoważnia się tymczasowo tylko główny urząd miar i wag w Wiedniu.

Hohenwart r. w.

Schäffle r. w.

